

ADMINISTRACIÓ DE SISTEMES OPERATIUS

UD5: ADMINISTRACIÓ DE SISTEMES OPERATIUS AMB WINDOWS SERVER
Teoria 0: Introducció a Windows Server

ASIX
DPT INF

CFGS

ADMINISTRACIÓ DE SISTEMES OPERATIUS AMB WINDOWS SERVER

Vicent Benavent

CFGS ASIX

Mòdul: Administració de Sistemes Operatius

UD3: Administració de Sistemes Operatius amb Windows Server

Tot el temari el pots trobar a Github: ASO

Administració bàsica de Windows Server	3
Característiques de Windows Server	3
Què fer després d'instal·lar	4
Canviar el nom al servidor	5
Canviar els paràmetres de contrasenyes	6
Configurar la IP estàtica del servidor	9
Configurar les actualitzacions del sistema	11
Configuració del firewall per permetre paquets ICMP	13
Administració d'usuaris i de grups	17
Rols i característiques bàsiques	21
Administració de quotes de discs	26

1. Administració bàsica de Windows Server

A este tema anem a tractar amb la versió servidor de Windows, en concret, anem a fer ús de Windows Server 2019. Per què s'utilitza un servidor? La funció principal és que s'administren diferents serveis de la forma més eficient possible i explotar al màxim els recursos físics del sistema informàtic. Entre elles es troba:

- La personalització i administració d'usuaris i grups mitjançant el servei propietari de Microsoft "Active Directory"
- Anàlisi de mesures de seguretat a nivell de sistema, a nivell d'accés, directives de seguretat, còpies de seguretat, etc.
- Planificar i automatitzar tasques perquè s'executen de forma repetitiva i programada
- Gestionar i monitoritzar els recursos del sistema en temps real, limitant els recursos del sistema que s'ofereixen a diferents processos
- Fer ús de la línea de comandos (CMD/PowerShell) per executar tasques administratives i de gestió

Tot el que hem vist a l'aula fins ara ha estat software Linux, en concret la versió Ubuntu 20.04 LTS, ja que la gran majoria de aplicacions d'administració i de serveis que podem utilitzar son més flexibles i tenen major opció de configuració. Però, això no implica deixar a Windows de costat, Microsoft té el seu propi software de servidor amb serveis configurables per sol·lucionar la gran majoria de casos que ens podem trobar dia a dia.

A l'actualitat Microsoft Windows Server és líder a la gran majoria d'empreses gràcies a la seua facilitat per administrar usuaris i grups. El escenari més normal quan arribem a les grans empreses on tenim el nostre propi usuari i contrasenya registrat i on existeixen centenars d'equips clients on podem fer login, normalment trobem un servidor Windows amb Active Directory encarregat de gestionar-ho.

Abans de començar, cal dir que tota la documentació rellevant i relacionada amb l'administració de Windows Server 2019 la podem trobar al lloc de Microsoft docs.

1.1. Característiques de Windows Server

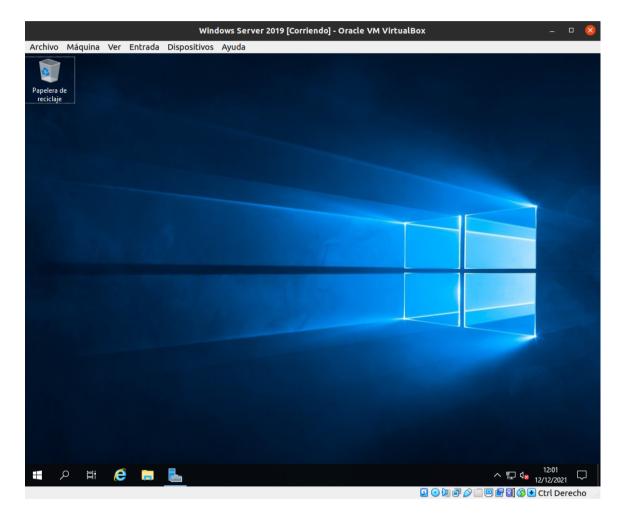
Quines són les diferències entre esta versió i la d'escriptori? Realment, quan instal·lem la versió servidor podem revisar que l'entorn d'escriptori és pràcticament exacte al del client Windows. Però les diferències resideixen en que té característiques extra per l'administració i la gestió dels serveis servidor.

La part positiva que tenim a Windows Server és que a diferència de Linux, on tenim que anar buscant cadascun del serveis que necessitem, revisar les diferents configuracions i funcionament, a Windows ho tenim més fàcil, la suit incorpora tots els serveis més utilitzats a les empreses durant els últims anys, creant de forma centralitzada un servidor complet a una única màquina.

Tenim dos opcions de fer ús del sistema, amb entorn gràfic (el més recomanables en la gran majoria de casos) i l'entorn amb consola, on podem estalviar recursos del sistema.

Entre els serveis que podem configurar es troben:

- HTTP (Servei de Pàgines Web)
- FTP (File transfer protocol)
- SMTP (Servei de correu)
- NNTP (Servei de notícies)
- DHCP (Servei de direccions)
- DNS (Servei de resolució de dominis)
- SQL (Servei de DDBB)
- Entre altres

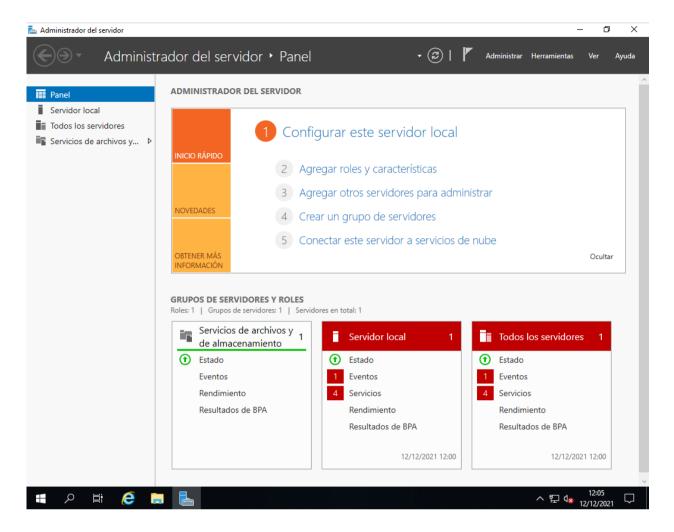

A més, els últims anys han estat implementat millores per al tractament de dades al núvol i millorant el serveis per a ser implementats, també han invertit molt amb el serveis de contenidors "Docker" que no para de créixer a les noves plataformes.

I com comentàvem abans, el servei més important "Active Directory" basant el el protocol que hem utilitzat a Linux, LDAP.

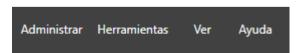
1.2. Què fer després d'instal·lar

El primer que s'obre quan arranca windows és la finestra d'administració del servidor a la pestanya de "Panel", que té esta forma:

Des d'ací podem accedir a totes les ferramentes que ens dona windows per administrar el nostre servidor. El que podem observar és un resum de l'estat i els problemes o errors del serveis que tenim instal·lats a la part inferior, a la pestanya "Servidor local" ens mostra informació de la nostra màquina, com el nom, serveis actius, actualitzacions, etc. En cas de haver-hi diferents servidors, els podem controlar tots els que estan vinculats a la pestanya "Todos los servidores".

Per començar, el que en interesa a nosaltres és la part superior dreta, en concret "Administrar" i "Herramientas", que és on podem trobar els accessos directes a les ferramentes de configuració.

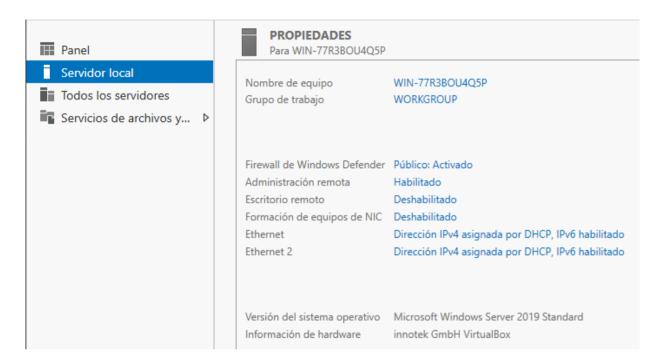

A "Administrar" trobem opcions d'afegir i eliminar rols i característiques al servidor, a més de afegir altres servidors i agrupar-los i a "Herramientas" s'obre un desplegable que conté els elements més importants per a la configuració del nostre servidor, des d'ací anem a accedir a totes les finestres que anem a vore.

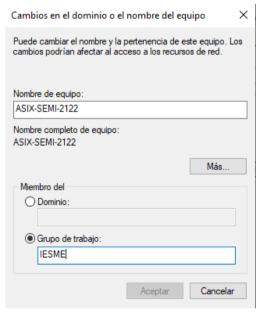
1.2.1. Canviar el nom al servidor

Per defecte igual que a qualsevol ordinador amb Windows 10/11, el sistema operatiu genera un nom automàtica per a l'equip que posteriorment podem canviar. Per fer el servidor més fàcil de reconèixer cal

canviar-li el nom, per això, accedim des de la finestra principal a l'apartat de **"Servidor local"** on ens apareix el nom de l'equip i el grup de treball.

Simplement fent clic damunt del nom de l'equip ens apareix la finestra de propietats del sistema, on podem fer el canvi. En este exemple, el nom va a ser prova ASIX-SEMI-2122 i ja posats, el grup de treball serà IESME.

Finalment, per aplicar els canvis reiniciem la màquina.

1.2.2. Canviar els paràmetres de contrasenyes

En el procés d'instal·lació no configurem pràcticament res, degut a que és molt similar a Windows 10/11, a més de fer les particions, l'únic que ens demana és que introduïm una contrasenya per l'usuari "Administrador" que ens farà falta per tot el procés de configuració.

En la gran majoria dels casos possiblement la contrasenya no compleix amb els requisits mínims que demana la contrasenya d'administrador, que per defecte són:

No contener el nombre de cuenta del usuario o partes del nombre completo del usuario en más de dos caracteres consecutivos

Tener una longitud mínima de seis caracteres Incluir caracteres de tres de las siguientes categorías:

Mayúsculas (de la A a la Z)

Minúsculas (de la a a la z)

Dígitos de base 10 (del 0 al 9)

Caracteres no alfanuméricos (por ejemplo, !, \$, #, %)

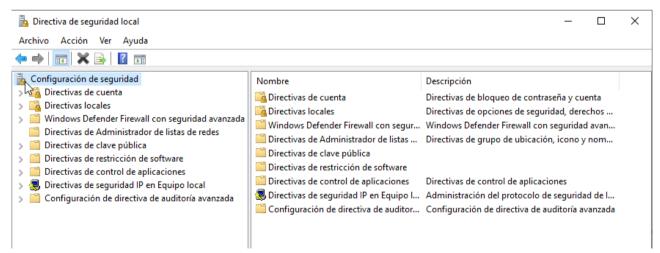
Estos requisitos de complejidad se exigen al cambiar o crear contraseñas.

Per tant, el primer que hem de fer per seguretat, és revisar que tenim uns mínims exigits per les contrasenyes dels comptes d'usuari i per tant, que està habilitat el requisit de complir els mínims de complexitat (així evitem les famoses contrasenyes 1234, 0000, contrasenya, etc).

Com fem això? Quan parlem de contrasenyes locals al servidor, hem d'utilitzar la ferramenta de **"Directiva de seguridad local"**, on ens apareixen les diferents configuracions disponibles pel que fa referència a la configuració de seguretat del servidor.

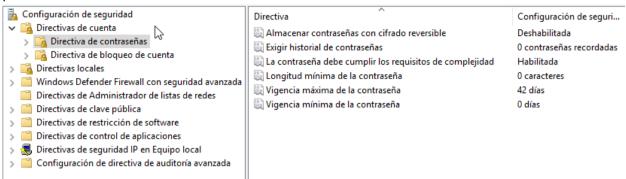
Per entar-hi cal buscar-ho a la pestanya "Herramientas" de l'administració del servidor o a l'inici:

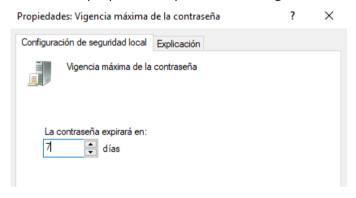

Com podeu revisar a la imatge, a l'esquerra teniu l'estructura organitzada de tots els paràmetres de seguretat locals i a la dreta us mostra exactament el mateix amb la seua descripció (breu) per fer-nos una idea de què conté.

En este cas, com que volem modificar la configuració de contrasenyes per als usuaris, entrem a "Directivas de cuenta" -> "Directiva de Contraseñas" i des d'ací ja ens mostra la configuració que tenim disponible per modificar:

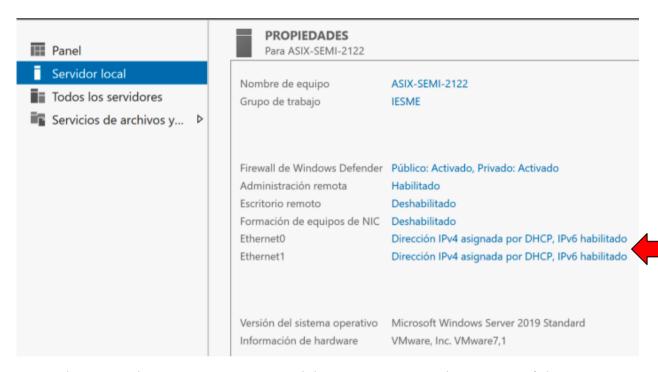
I a la directiva "La contraseña debe cumplir los requisitos de complejidad" cal habilitar-la (en cas d'estar deshabilitat), a la pestanya "Explicación" podeu trobar quins són els requisits (que he posat a la imatge d'abans). A més, entre altres, tenim l'opció que la contrasenya tingui un temps de caducitat màxim, cosa que no és pràctica, però és el millor que podem fer per millorar la seguretat. Es mostra d'esta forma:

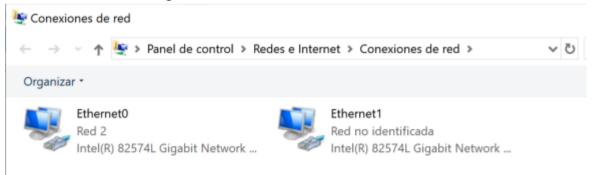
1.2.3. Configurar la IP estàtica del servidor

Una vegada fet els passos anteriors només queda configurar una IP estàtica al servidor per fer-lo accessible més fàcilment, ja que per defecte el sistema agafa una IP amb el servidor DHCP i això el fa menys accessible, com ja sabeu, eixa IP pot anar canviat cada X temps.

En este cas el servidor té 2 línies per simular el cas més real possible, una que connecta a la xarxa del proveïdor d'internet i l'altra que connecta amb la xarxa interna.

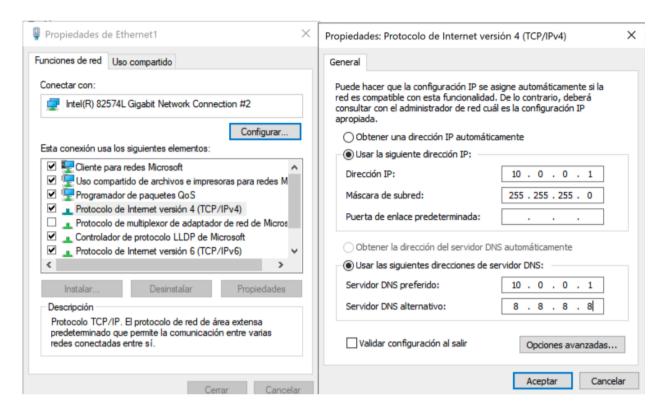

Com podem veure a la captura ens apareixen ambdues, primer que res cal revisar quina és la que connecta amb la xarxa externa i quina amb la interna, per això només cal entrar a la configuració dels adaptadors fent clic a cadascuna de les targetes.

Si ens fixem bé, com que una de les dues targetes té assignació per DHCP ens diu que té connexió a internet, en canvi l'altra ens apareix com xarxa no identificada, ja ens està dient que esta és la que connecta amb la xarxa interna (de tota forma cal revisar les IP i vore quina té una IP de dins del rang de la xarxa amb eixida a internet).

Igual que a un client Windows, amb clic dret damunt de la **Ethernet1** i en propietats ens mostra els elements que utilitza esta connexió i que podem modificar, en este cas com que treballem sobre protocol IPv4 només cal clicar-lo i entrar a "propiedades".

Com que som el servidor que donarà servei a la resta de clients de la xarxa interna utilitzem la direcció x.x.x.1, amb màscara de xarxa de 24 bits. Com que possiblement hi haja un servidor DNS, configurem el servidor preferit el nostre, i si pel motiu que siga no funciona l'alternatiu és el de google.

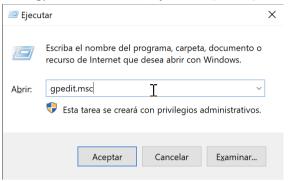

Una vegada fet això només cal revisar a la finestra d'administració del servidor si a "Servidor Local" ha canviat la direcció. En este cas com podeu observar ja s'ha reflexat el canvi (de vegades pot tardar un poc, recomane canviar de la pestanya "Servidor Local" a "Panel" o altra i tornar per comprovar-ho).

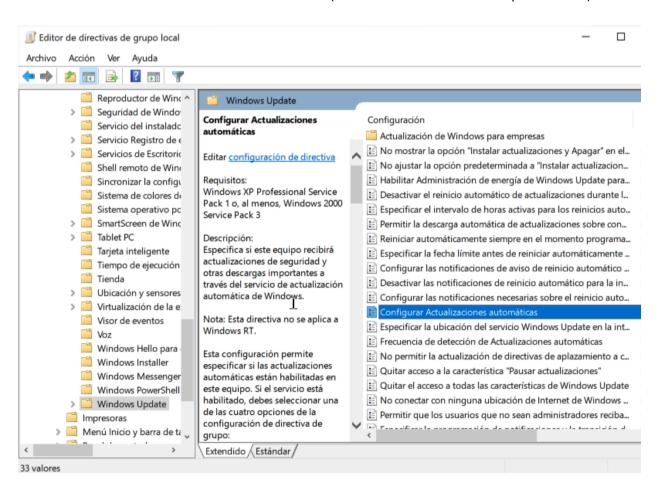
1.2.4. Configurar les actualitzacions del sistema

Un dels detalles més importants també és configurar bé les actualitzacions del sistema, com bé sabem, dia a dia hi ha moltíssimes vulnerabilitats als sistemes operatius i en un entorn professional no ens podem permetre el mínim error, ja que això posarà en joc la funcionalitat de l'empresa.

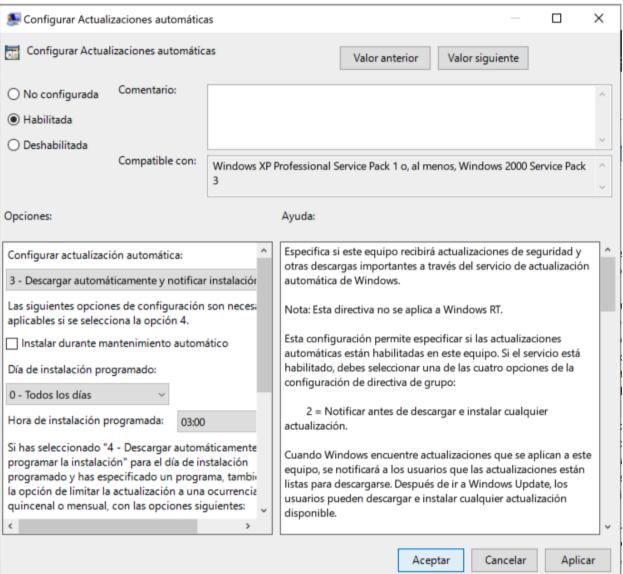
Com activem des de les polítiques eixes actualitzacions? Des de l'editor de directives de seguretat locals. Per obrir esta finestra cal escriure gpedit.msc des de "ejecutar" (Ctrl+R).

Des d'ací, accedim a "Componentes de windows" i busquem "Windows Update", i ja anem a "Configurar Actualizaciones". Ara només cal activar o desactivar (en cas de no voler actualitzar per X motius).

Quedaria així la configuració, ja només cal aplicar. Fixeu-se que des d'ací també podem configurar quan volem que s'instalen, per exemple, els dissabtes, a les 9:00, o únicament durant el manteniment del servidor, entre altres.

1.2.5. Configuració del firewall per permetre paquets ICMP

Com recordareu i possiblement heu provat a les assignatures de xarxes, una de les formes més ràpides de revisar si hi ha connexió amb un altre equip és fer un "ping". Com que per seguretat el servidor té bloquejats els ports si intentem fer un ping des d'un equip al servidor no el trobará.

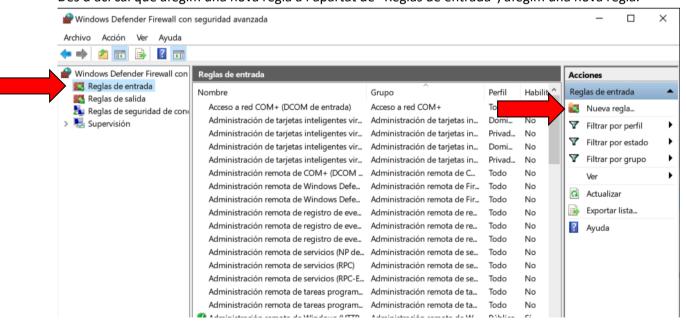
```
C:\Users\Vicent>ping -t 10.0.0.1

Haciendo ping a 10.0.0.1 con 32 bytes de datos:
Tiempo de espera agotado para esta solicitud.
```

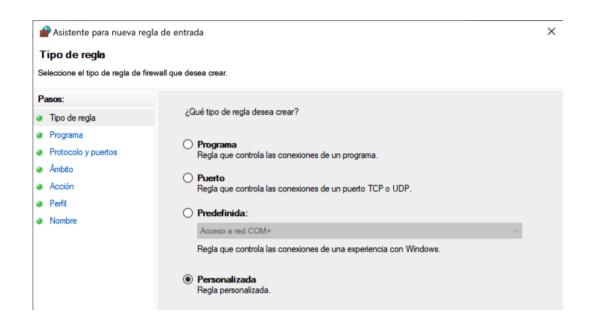
La forma de donar-li una sol·lució és permetre eixes peticions ICMP des del firewall de Windows, per això, ens dirigim a "Herramientas" i entrem a Windows defender.

Windows Defender Firewall con seguridad avanzada

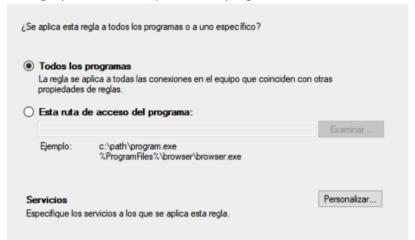
Des d'ací cal que afegim una nova regla a l'apartat de "Reglas de entrada", afegim una nova regla.

On ens apareix el següent menú:

Configurem una nova regla personalitzada, per tots els programes

On el protocol a aplicar és ICMPv4

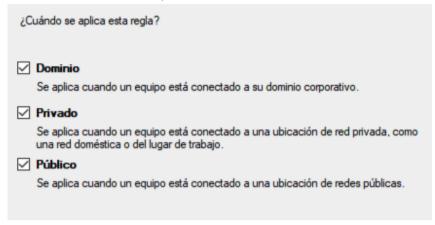
Com que qualsevol client deu poder revisar la seua connexió amb el servidor, afegim esta regla a totes les direccions, si volem incrementar més la seguretat del servidor, podriem afegir una exepció indicant que només les direccions en el rang 10.0.0.X/24 poden enviar paquets ICMP.

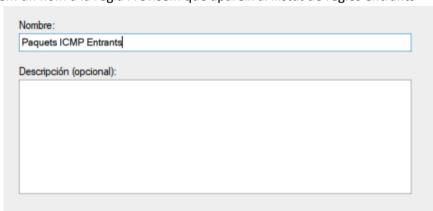
Indiquem quina mesura ha d'aplicar, en este cas permetem la connexió

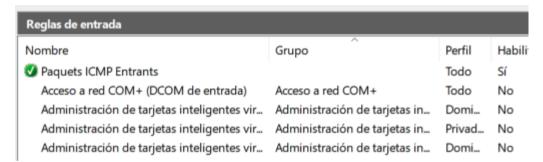
¿Qué medida debe tomarse si una conexión coincide con las condiciones especificadas?	
 Permitir la conexión Esto incluye las conexiones protegidas mediante IPsec y las que no lo están. 	
Permitir la conexión si es segura Esto incluye solamente las conexiones autenticadas mediante IPsec. Éstas se protegerán mediante la configuración de reglas y propiedades de IPsec del nodo Regla de seguridad de conexión. Personalizar	
O Bloquear la conexión	

Apliquem la regla al domini i privat, al públic no cal, ja que teòricament quan configurem els clients ja els hi direm que estem treballant a una xarxa privada connectada al domini.

Per últim li donem un nom a la regla i revisem que apareix al llistat de regles entrants

I quan tornem a provar un "ping" podem revisar que els paquets ja arriben correctament.

```
C:\Users\Vicent>ping -t 10.0.0.1

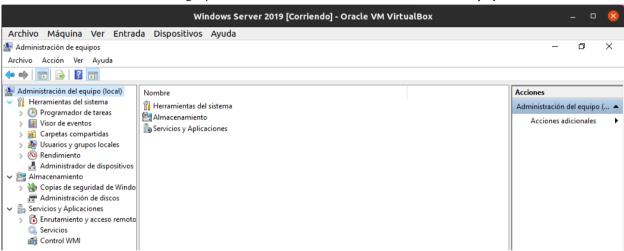
Haciendo ping a 10.0.0.1 con 32 bytes de datos:
Respuesta desde 10.0.0.1: bytes=32 tiempo<1m TTL=128
Respuesta desde 10.0.0.1: bytes=32 tiempo=1ms TTL=128
Respuesta desde 10.0.0.1: bytes=32 tiempo<1m TTL=128
```

1.3. Administració d'usuaris i de grups

Dins del servidor, com és normal, cada usuari amb accés tindrà el seu propi compte (és una "good practice"), allò de tindre l'usuari administrador i tot el departament d'administració accedir amb el mateix usuari i contrasenya no és gens professional.

El fet de tindre diferents usuaris i grups ens permet tenir un millor control dels permisos de cadascú, millora la privacitat de cada usuari i a més, permet fer un seguiment dels canvis que s'han fet a mode "quadern de bitàcola" i poder revisar qui ha canviat què i quan.

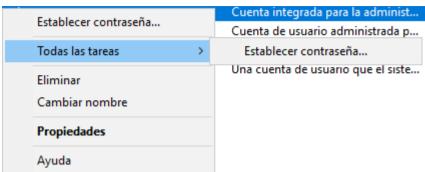
Per a controlar els usuaris i els grups tenim la ferramenta "Administración de equipos".

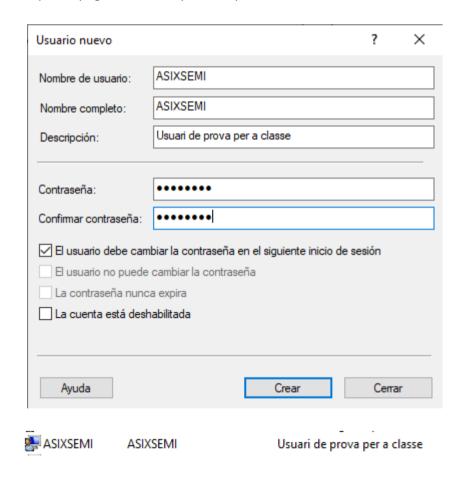
Què podem fer des d'ací? Doncs com diu el títol, l'administració dels usuaris i grups del servidor entre altres. En concret al desplegable "Usuarios y grupos locales" podem trobar les carpetes on estan els grups i els usuaris actuals, com podem veure, estan els creats per el sistema (Invitado, DefaultAccount, etc) i el de l'Administrador.

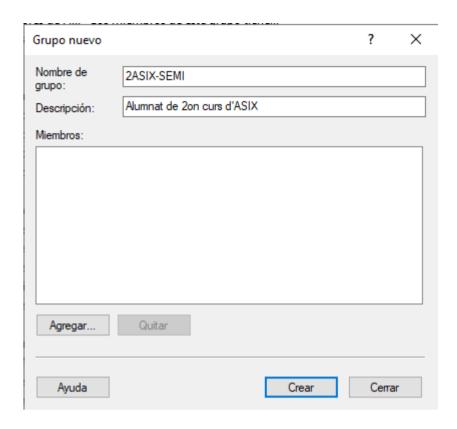
I dins d'estos, fent clic dret del ratolí damunt de l'usuari vejem les diferents opcions disponibles per modificar.

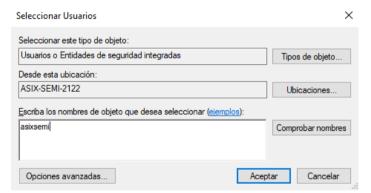
En cas de crear un nou usuari, cal fer clic dret directament a la carpeta "Usuarios" o bé dins el quadre on apareixen els usuaris actuals. Amb això ens apareix el menú de creación on només cal emplenar els camps que volem i opcions interessants com deshabilitar el compte, obligar a l'usuari a que canvie la contrasenya quan inicia sessió, que no puga canviar-la, que no expire, etc.

En el cas de voler crear un grup, és exactament igual, dins la carpeta grups tenim tots el creats per defecte al sistema, amb clic dret a la carpeta "Grupos" o dins el quadre dels grups, "Grupo nuevo", i ens apareix els paràmetres a emplenar.

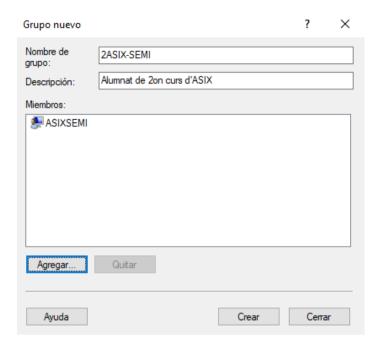
La diferència entre els grups i els usuaris, és que directament des de la creació del grup podem afegir els usuaris que volem al grup. En este cas, afegim a l'usuari "ASIXSEMI". Al fer clic a "Agregar..." ens mostra un menú de cerca on podem buscar directament a l'usuari per el nom, ubicació, característiques, etc. En este cas ens sobra amb el nom.

Al donar-li al botó de "Comprobar nombres" automàticament (si detecta el nom) ens emplenarà l'usuari amb la màquina on es troba, i ja només cal afegir-lo.

Seleccionar Usuarios	×
Seleccionar este tipo de objeto:	
Usuarios o Entidades de seguridad integradas	Tipos de objeto
Desde esta ubicación:	
ASIX-SEMI-2122	Ubicaciones
Escriba los nombres de objeto que desea seleccionar (ejemplos):	
ASIX-SEMI-2122\ASIXSEMI	Comprobar nombres
Opciones avanzadas Acep	tar Cancelar

I ja creem el grup amb l'usuari dins:

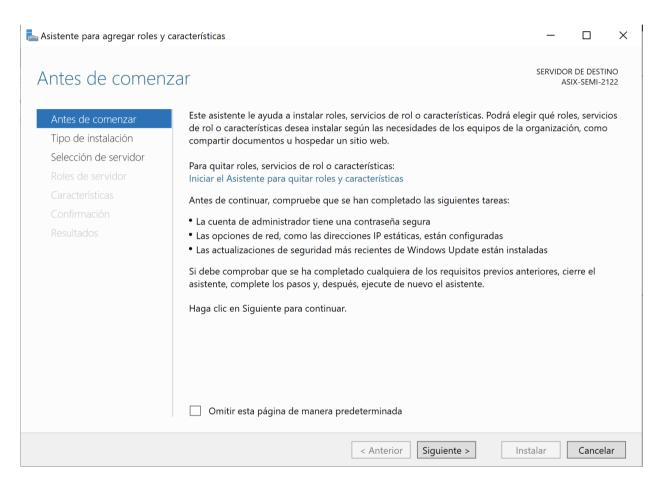
Ja tenim el grup creat i apareix al llistat amb la informació que li hem donat.

✓ Usuarios de escritorio ...
 ✓ Usuarios del monitor ...
 ✓ Usuarios del monitor ...
 ✓ Los miembros de este grupo tiene...
 ✓ Usuarios del registro d...
 ✓ Los miembros de este grupo pue...
 ✓ Alumnat de 2on curs d'ASIX

1.4. Rols i característiques bàsiques

Quan parlem de rols dins del servidor de Windows, podem pensar que es tracta de "perfils" o característiques específiques per usuaris, però no, cal detallar que un Rol no és més que un servei que pot ser instal·lat al nostre servidor com pot ser Active Directory, còpies de seguretat, etc.

Com agregregem un rol? Podem accedir a la finestra principal seguint el que recomana el "Inicio rápido", o bé a la pestanya de "Administración"

Seguint els passos que ens recomana, i seleccionant la instal·lació basada en característiques o rols, arribem a la finestra de selecció de serveis.

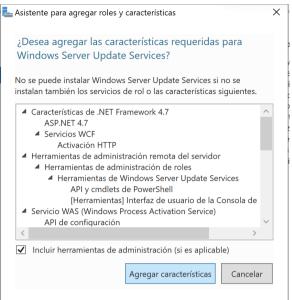
Triem a quin servidor volem fer la instal·lació (en cas de haver-hi més d'un), i només cal seguir amb la instal·lació.

L'únic que hi ha a tindre en compte és que quan triem alguns dels serveis/rols a windows server, pot ser ens apareixen conflictes entre serveis, ja que com a Linux, certs serveis depenen d'altres i no podem continuar fins que agreguem certes característiques.

Seleccione uno o varios roles para instalarlos en el servidor seleccionado.			
Roles	Descripción		
Active Directory Lightweight Directory Services Active Directory Rights Management Services Atestación de mantenimiento del dispositivo Hyper-V Servicio de protección de host Servicios de acceso y directivas de redes Servicios de archivos y almacenamiento (1 de Servicios de certificados de Active Directory Servicios de dominio de Active Directory Servicios de Escritorio remoto Servicios de implementación de Windows Servicios de implementación de Windows Servidor de fax Servidor DHCP Servidor DNS Servidor web (IIS) Volume Activation Services Windows Server Update Services	especificar las actualizaciones de Microsoft que deben instalarse, crear distintos grupos de equipos para diferentes conjuntos de actualizaciones y obtener informes		
<	>		

En este cas, afegim el rol de **serveis d'actualització**, apareixerà el menú indicant-nos les diferents característiques que s'instal·laran. Automàticament es marcarà també el servei web (IIS).

Una vegada seleccionat el rol, ens apareixen les característiques disponibles, des d'ací cal seleccionar el serveis de còpies de seguretat

Continuem la instal·lació amb configuració per defecte a la resta dels passos. En arribar a "Contenido" ens demana que introduïm un ruta on poder guardar eixes actualitzacions, per este cas he creat una carpeta a l'arrel del disc "C" anomenada "Actualitzacions", ara només cal afegir la ruta com a la captura.

Si dispone de una unidad formateada con NTFS y al menos 6 GB de espacio disponible, puede usarlo para almacenar actualizaciones para equipos cliente para que se descarguen rápido.

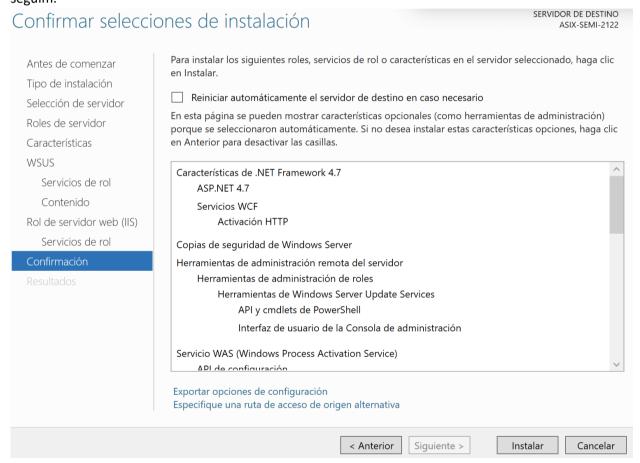
Si necesita ahorrar espacio en disco, desactive la casilla para almacenar actualizaciones en Microsoft Update; las descargas serán más lentas.

Si decide almacenar las actualizaciones localmente, no se descargarán en el servidor WSUS hasta que las apruebe. De manera predeterminada, cuando se aprueban las actualizaciones, se descargan para todos los idiomas.

Almacenar actualizaciones en la siguiente ubicación (elegir una ruta de acceso local válida en ASIX-SEMI-2122, o una ruta de acceso remota):

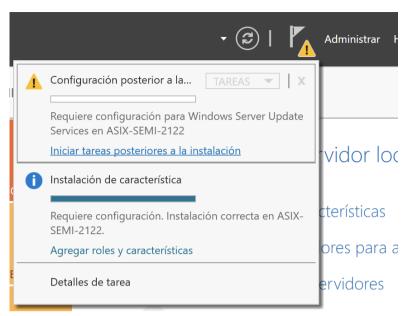
C:\Actualitzacions

Continuem amb la instal·lació, a la configuració del servei web (IIS) deixem la configuració per defecte i seguim.

Verifiquem que s'apliquen tots el canvis que hem seleccionat i si tots és correcte instal·lem la configuració. A la part superior podem vore que tenim la casella per reiniciar el servidor en cas de ser necessari, no recomane l'opció, ja que si estem fent cap cosa mentre instal·lem podem perdre les dades.

Després ja ens apareixerà (en certs casos) que es necessita una configuració extra per als serveis.

Només cal donar-li a "Iniciar tareas...", i automàticament es configuren les actualitzacions. Si revisem "Detalles de tarea" podem veure en quin estat es troben les tasques, i revisar si necessiten de la nostra interacció, en este cas no.

Finalment, la carpeta que hem creat per guardar les actualitzacions, podem revisar que ja hi ha contingut, ara quan creem els grups d'equips, podem decidir quines actualitzacions volem que s'instal·len, obtenir informes de les actualitzacions i l'estat en què es troben a cada equip i actualitzaran directament des del servidor i no la xarxa, estalviant ample de banda.

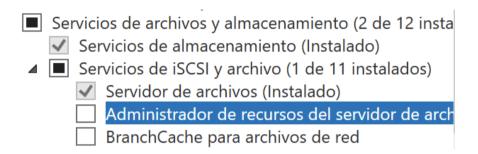

1.5. Administració de quotes de discs

Com ja heu vist a l'assignatura d'implementació de sistemes operatius tota la gestió de discs des de l'administrador de discs tant a l'instal·lació de Windows 10/11 o Server, eixa part ens la podem deixar, directament tractem amb les quotes.

Què és una quota? És la ferramenta que tenim per limitar l'espai assignat a un usuari per un disc o directori i informar a l'usuari quan està arribant al seu límit d'espai. Podem generar també plantilles de quota per a nous volums o carpetes , en este cas, he preparat un disc dur extra (D:\) de 1TB de capacitat per fer esta assignació.

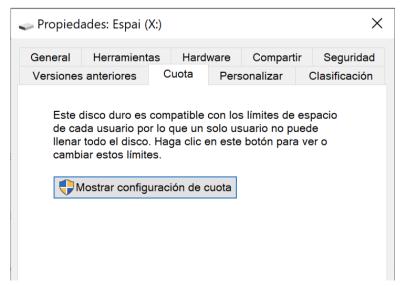
Primer que res, necessitem configurar el "Servei d'arxius i emmagatzematge" que per defecte no ve instal·lat al sistema. El busquem dins dels "Rol de servidor", en concret "Administrador de recursos del servidor de archivos" i instal·lem.

Fet això, com creem la quota? Podem crear les quotes de dos formes:

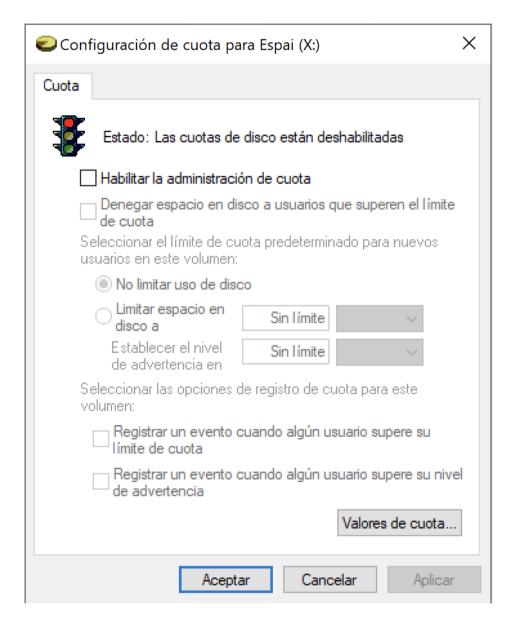
- Des d'una plantilla predeterminada
- Amb propietats personalitzades

En este exemple anem a crear una quota directament amb el disc sencer, per això cal anar a "Equipo" i amb clic dret damunt del disc, accedim a les propietats i ens apareix la pestanya de "Cuota", d'es d'ací obrim la configuració de quota. Açò és aplicable a qualsevol carpeta del sistema.

Apareix la següent finestra, on podem vore que actualment no tenim cap quota. Què podem configurar?

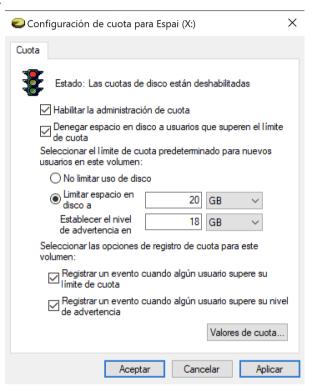
- Si està activa la quota
- Si volem permetre que els usuaris pugen superar la seua quota
- El límit de la quota
- Una advertència si supera X capacitat de la quota
- Registres d'usuaris que han superat la quota i superació de l'advertència

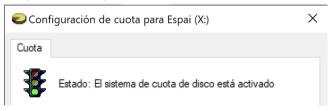
En este cas d'exemple, configure el disc dur "D:\" de forma que:

- Té activa la quota del disc
- No es permet superar en cap cas el límit del disc
- Es limita l'espai a 20GB del disc per usuari
- S'informarà l'usuari que té poc d'espai disponible quan supere 18GB
- S'habilita els registres a la quota on s'enregistrarà quan un usuari supere el límit de quota i si cap usuari supera el seu nivell d'advertència

La configuració queda així:

La configuració una vegada aplicada ens apareix així

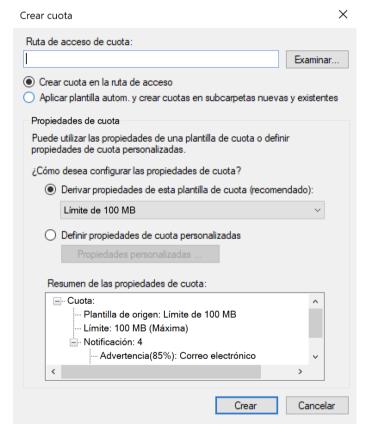
Ara, quan entrem a "Equipo" ja ens apareixerà el disc però amb la quota que hem configurat, i tots els usuaris del servidor tindran la mateixa.

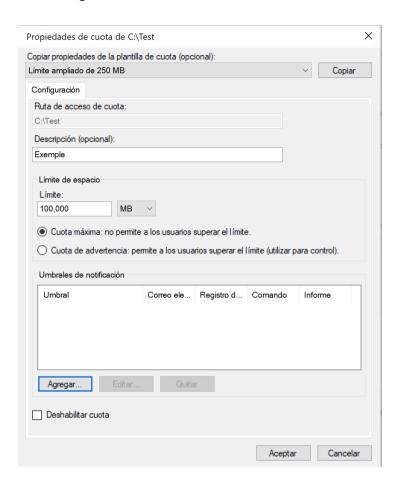
Ara, en cas de voler configurar una quota sobre un directori específic o un volum, cal fer-ho des de l'administrador de quotes, que podem trobar-lo dins de "Administrador de recursos del servidor de archivos".

Si li donem a "Crear cuota..." ens mostra el següent menú de configuració. Des d'ací podem indicar específicament quina de les carpetes volem que se li aplique la quota i amb quines limitacions.

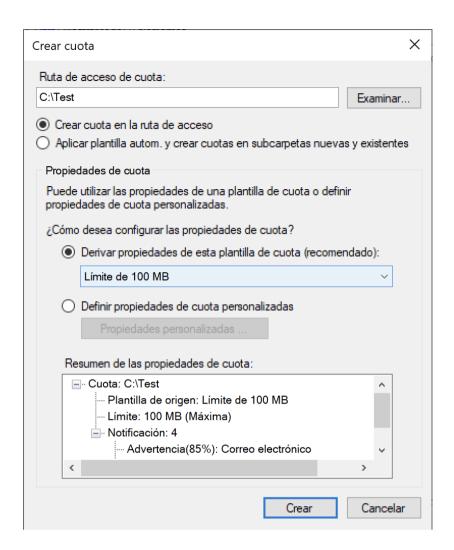

Per posar un exemple, anem a crear una carpeta "test" dins del disc "C:\", on cada usuari disposarà d'un espai de 100MB per guardar dades. Com que apliquem la quota a un únic directori ens dona l'opció de fer ús de plantilles o bé de configurar les nostres pròpies regles. En cas de aplicar les nostres pròpies ens apreix el següent menú de configuració.

On podem revisar manualment el límit, modificar paràmetres de la quota i afegir diferents característiques per la notificació de haver superat els màxims, límits, per notificació, correu, etc.

Com que no es el nostre cas, deixarem aplicada la plantilla de 100MB que ja ens val. A partir d'este moment els usuaris que superen 100MB a "C:\Test" seran avisats i no se'ls permetrà emmagatzemar res més.

El resultat

2 BIBLIOGRAFIA

Temari original baix Ilicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional:

Vicent Benavent

Reconocimiento-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional (CC BY-NC-SA 4.0)